

jeho nepřítomnosti bylo jednání předsedovo přerušeno až do jeho návratu. Žalobce nenapadal toto zjištění v odvolání důvodem rozporu s kárnými spisy, z nichž bylo učiněno, nýbrž zjištění toto si pro své odvolací vývody libovolně změnil a přizpůsobil. Nepřítomnost přisedícího R-a, tak, jak byla soudem zjištěna, nezpůsobila však zmatečnost v řádném obsazení disciplinárního senátu komory ani jeho nálezu a důsledkem toho ani konečného nálezu disciplinárního dvoru ministerstva železnic, který se touto vadou také zabýval a neuznal ji za opodstatněnou. Ostatní formální vady vytýkané žalobcem disciplinárnímu řízení, byly nadhozeny jen povšechně, což platí zejména o výtce, že některý přisedící neovládal jednacím jazyk, a že nebyly čteny listiny žalobcem předložené. Nebyly-li tyto výtky žalobcem skutkově určitěji doloženy, nelze ani odvolacímu řízení vytýkati vadnost § 503 č. 2 c. ř. s., nepřipustil-li odvolací soud důkazů o takto neurčitých a nepřesných údajích žalobcových (§ 275 c. ř. s.).

Čís. 8532.

Výslužné (podle zákona ze dne 18. března 1921, čís. 130 sb. z. a n.) nepatří mezi dávky a platy s tříletým promlčením podle § 1480 obč. zák. původní doslov.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1928, Rv II 385/28.)

Žalobě zaměstnance proti zaměstnavateli o placení zaopatřovacích požitků podle zákona ze dne 18. března 1921, čís. 130 sb. z. a n. bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Napadeným rozsudkem cítí se žalovaný stížena v tom směru, že ho odvolací soud odsoudil k placení pensijních požitků žalobci, pokud se týče k doplatku na pensi zvýšenou podle zákona ze dne 18. března 1921, čís. 130 sb. z. a n. za dobu starší tří let, počítajíc od podání žaloby nazpět. Leč neprávem. Výslužné jest, jak vyslovil tento Nejvyšší soud již ve více rozhodnutích (srovnej rozhodnutí čís. 1269, 3719 sb. n. s.), zadržanou mzdou, která se vyplácí dodatečně po rozvázání služebního poměru. Tomu-li tak, nespadá výslužné, jak mylně za to má dovolatel, mezi dávky a platy s tříletým promlčením podle § 1480 obč. zák. v původním doslovu (srovnej judikát bývalého nejvyššího soudu čís. 111 Gl. U. čís. 9035) a, protože nové ustanovení § 1486 obč. zák. o zkrácené lhůtě promlčení u mzdy a u služebních platů vstoupilo v účinnost podle zákona ze dne 26. března 1925, čís. 47 sb. z. a n. teprve dnem 1. dubna 1928, nepochybil odvolací soud, když přes námitku promlčení přisoudil žalobci doplatky k pensi i za dobu starší tří let. Dovolání, jež to napadá, bylo jako neopodstatněné zamítnouti.